

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: مجله هفته

۲۵ دسمبر ۲۰۲۰

اتهامات واهی علیه چین از جانب سردمداران نقض حقوق بشر



«گریگ بارنز» کارشناس حقوق بشر استرالیا در مقاله ای که اخیراً نگاشته سوابق حقوق بشری شرم آور کانبرا را افشاء کرد. وی در این مقاله تأکید می کند دولت استرالیا بازداشتگاه هائی را در خارج از این کشور راه اندازی نموده و از سال ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۷ ده ها هزار پناهجوی ایرانی، افغان، عراقی و سریلانکائی را در این مکان ها اسکان و آزار داده است.

موضوع بازداشتگاه های استرالیا برای ایران چندان غریبه نیست. در ۵ جون ۲۰۱۷ یک پناهجوی ایرانی در بازداشتگاه استرالیا در «مانوس» کشته شد و وزارت امور خارجه ایران نیز به آن اعتراض کرده و از استرالیا خواست تا بازداشتگاه های پناهجویان را تعطیل کند.

بارنز که مسئول سازمان حقوق بشر استرالیا نیز بوده، در مقاله فوق همچنین افشاء کرد که بومیان استرالیا نیز از حقوق بشر کمتری برخوردارند به گونه ای که درصد زندانیان بومی در مقایسه با جمعیت بومیان بیشتر است و از امکانات بهداشتی و تحصیلی مناسبی برخوردار نیستند.

این فعال حقوق بشری همچنین تصریح کرد که استرالیا در رأی گیری اخیر قطعنامه شورای حقوق بشر ملل متحد درباره ایجاد یک کشور مستقل فلسطینی و نقض حقوق بشر در سرزمین فلسطین توسط اسرائیل، رأی مخالف داده است.

بارنز سوابق ناگوار حقوق بشری استرالیا را به منظور اثبات این نظریه خود در مقاله اش آورده و معتقد است استرالیا با این نوع سوابق ضد حقوق بشری دیگر صلاحیت ندارد تا چین را در خصوص مسائل حقوق بشر متهم کند.



اگرچه وضعیت حقوق بشر استرالیا چندی پیش به دلیل کشتار غیرنظامیان افغان مورد توجه جهانیان قرار گرفت اما در حقیقت، قبل از این حادثه استرالیا در زمینه حقوق بشر سوابق بدی داشته اما جهان با آن چندان آشنا نبوده است. آنچه تعجب همگان را بر می انگیزد این است که هر چند استرالیا نسبت به نمایش زشت خود در زمینه حقوق بشر اهمیتی نمی دهد اما به وضعیت حقوق بشر سایر کشورها به ویژه کشورهای در حال توسعه از جمله چین توجه بسیار زیادی نشان می دهد. مثلاً استرالیا همیشه به وضعیت حقوق بشر اقلیتهای قومی «شین جیانگ» چین علاقه فوق العاده ای نشان داده و در بسیاری مواقع یا خودش یا با همکاری با دیگر «متحدان حقوق بشری» به این بهانه به چین حمله کرده است.

اگر استرالیا با وجود آن همه سوابق حقوق بشری خود باز هم تصور کند صلاحیت انتقاد از حقوق بشر سایر کشورها را دارد، باید این طور برداشت کرد که گانبرا فکر می کند حقوق بشر خود در هر صورتی باید بهتر باشد ولی حقیقت آن است که این نوع استکبار و خودبزرگ بینی در مسائل حقوق بشری بیش نیست.

اما سوال اینجا است که آیا مسأله فوق فقط محدود به داشتن یا نداشتن خودبزرگ بینی است؟ نه قطعاً این طور نیست و مسأله خیلی پیچیده تر است و به این مسأله بر می گردد که آن همه اتهامات و انتقادات و محکومیت های استرالیا و متحدان غربی اش علیه چین مخصوصاً در مسأله شین جیانگ در حقیقت متکی بر اطلاعات ساختگی و کاذب بوده است!



برای مثال به راه انداختن شایعات ساختگی درباره شین جیانگ کاری سخت نیست و جدیدترین مورد آن این است که اندیشکده «مؤسسه سیاست ستراتژیک استرالیا» یک گزارش احساسی درباره شین جیانگ منتشر نمود و در آن مدعی شد پژوهشگران طبق تصاویر ماهواره‌ای ۳۸۰ به اصطلاح «اردوگاه کار اجباری» جدید را در شین جیانگ شناسایی کرده‌اند.

آنچه مضحک است این است که این مؤسسه استرالیایی به همه بناهای دیواردار در شین جیانگ مشکوک است و علاقه دارد آنها را به عنوان «اردوگاه کار اجباری» معرفی کند.

کذب بودن این گزارش گمراه کننده مؤسسه استرالیایی بلافاصله با انتشار تصاویری واضح توسط دولت محلی شین جیانگ آشکار شد. طبق این عکس‌ها، بناهایی که مؤسسه استرالیایی سعی داشت به عنوان «اردوگاه‌های کار اجباری» معرفی کند، مدرسه یا خانه سالمندان بودند.



عکس: بنایی که در گزارش مؤسسه استرالیایی به عنوان «اردوگاه کار اجباری» معرفی شده است، خانه سالمندان شهرستان ماکت از توابع شهر کاشغر شین جیانگ است. (موقعیت جغرافیایی: ۳۸.۸۳۶۷E 77.7056N)



عکس: بنایی که در گزارش مؤسسه استرالیایی به عنوان «اردوگاه کار اجباری» معرفی شده است، شهرک لجستیک شهرستان مارالبیسی از توابع شهر کاشغر شین جیانگ است. (موقعیت جغرافیایی: ۳۹.۸۲۵۲E 78.5501N)



عکس: بنائی که در گزارش مؤسسه استرالیائی به عنوان «اردوگاه کار اجباری» معرفی شده است، دبیرستان دهستان «یانناک» شهرستان مارالبیشتی از توابع شهر کاشغر شین جیانگ است. (موقعیت جغرافیائی: $N, 77.6682E$ ۳۸.۹۹۵۰)



عکس: بنائی که در گزارش مؤسسه استرالیائی به عنوان «اردوگاه کار اجباری» معرفی شده است، دبیرستان شهرستان مارالبیشتی از توابع شهر کاشغر شین جیانگ است. (موقعیت جغرافیائی: $N, 77.6153E$ ۳۸.۹۰۴۶)

البته این فقط جدیدترین قسمت سریال «شایعات درباره شین جیانگ» است که با تهیه کنندگی مؤسسه سیاست ستراتیژیک استرالیا که نام «اندیشکده» را یدک می کشد، تولید شده است. در واقع، این مؤسسه و دیگر مؤسسات مشابه که خود را اندیشکده مستقل معرفی می کنند، تحقیقاتی یا دانشگاهی نیستند بلکه ابزارهایی سیاسی هستند که به منظور تحقق اهداف سیاسی تعیین شده به کار گرفته می شوند. نتایج «تحقیقات» آنها معمولاً تخیلی و پر از تعصب و خصومت علیه کشورهای هدف است.

آنها کار خود را با سرخ های مطرح شده توسط سازمان های غیردولتی مخالف چین شروع می کنند و پس از آن برای نتیجه ای که از قبل مشخص است از افرادی به عنوان شاهد استفاده می کنند که راستی آزمائی شهادت آنها به هیچ وجه قابل اثبات نیست.

این دسته به اصطلاح «اندیشکده ها» و «چین شناسان» از جمله «آدریان زنز» تبعه آلمان، منبع اکثر شایعات کنونی درباره شین جیانگ هستند که در سراسر جهان منتشر می شود.

درهای شین جیانگ به روی همه جهان باز است و سفر به آنجا کار دشواری نیست و برای مشاهده یک شین جیانگ واقعی به هیچ وجه لازم نیست از عکس های گرفته شده از ماهواره ها استفاده کرد.

وبلاگرهای (فعالان رسانه‌ئی) خارجی که در شبکه‌های اجتماعی جهانی فعالیت می‌کنند و سفرنامه‌های ویدئوئی خود به شین جیانگ را منتشر کرده اند قطعاً یک راه خوب و قابل اطمینان برای آشنائی با واقعیت شین جیانگ هستند. کافی است شایعه پردازان عینک تعصب سیاسی و خودبزرگ بینی را بردارند و به تماشای ویدئوهای فعالان رسانه‌ئی و بلاگرها بنشینند. اگر این کار را انجام دهند با چشم خود جزئیات تکاپوی روزمره ساکنان شین جیانگ، تصاویر خیابان‌ها و زندگی نچندان متفاوت آنها با بقیه جهان خواهند دید. اما چه خوب است که در خلوت خود به این سؤال پاسخ دهند که آیا بهتر است به مشاهده تجربیات عینی کسانی که به شین جیانگ سفر کرده اند، استناد کرد یا گزارش‌های مبهم و کذب اندیشکده‌ها و سیاستمداران استرالیا و غرب را ملاک قرار داد؟

رادیو بین‌المللی چین